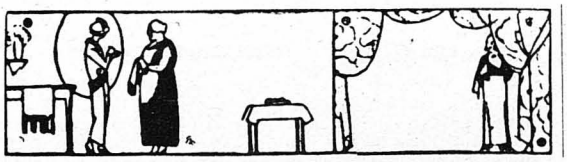

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ μαῦροι τῆς Ἀμερικῆς

Μιὰ ἐφημερὶς τοῦ Σικάγου δημοσιεύει στατιστικὴν τῶν πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ βαρβάρων μαύρων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν οἱ ὁποῖοι κατέχουν σήμερα ὑψηλὲς θέσεις. Κατὰ τὴ στατιστικὴ αὐτὴ 20000 μαῦροι καὶ μαῦρες εἶνε διευθυνταὶ καὶ διευθύντριες διαφόρων ἐπιχειρήσεων, 2000 δραματικοὶ ἠθοποιοὶ καὶ τῶν δύο φύλων, 50 ἀρχιτέκτονες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 3 γυναῖκες, 259 ἀπὸ τοὺς ὁποίους 108 γυναῖκες, ζωγράφοι ,γλύπται καὶ καθηγηταὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, 315, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 44 γυναῖκες, συγγραφεῖς, δημοσιογράφοι, ρέπορτερς,19,671, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 228 γυναῖκες, ἱερεῖς διαφόρων θρησκευμάτων, 1063, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 496 γυναῖκες καθηγηταὶ καὶ πρυτάνεις διαφόρων Πανεπιστημίων, 1109, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 35 γυναῖκες, ὀδοντοϊατροί, 145, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 35 γυναῖκες, σχεδιαστές, 946 νομομαθεῖς καὶ δικασταί, 3752 μουσικοὶ καὶ καθηγηταὶ τῆς μουσικῆς, 3430 ἰατροὶ καὶ χειροῦργοι, 134 μηχανικοί, 3949 νοσοκόμες, 3230 ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀναρίθμητοι ἄλλοι κατέχοντες ὑψηλὲς δημόσιες θέσεις στὶς διάφορες πολιτεῖες.

* * *

Σιαμαῖοι καὶ Εὐρωπαῖες

Ὁ βασιλεὺς τοὺς Σιὰμ ἀπεύθυνε διάγγελμα στοὺς σπουδάζοντες στὴν Ἀγγλία Σιαμαίους φοιτητὲς καὶ τοὺς προτρέπει νὰ μὴν πέρνουν ὡς συζύγους γυναῖκες Εὐρωπαῖες. Κοντὰ σ' ἄλλα στὸ διάγγελμά του ὁ Ἀσιάτης μονάρχης λέει καὶ τὰ ἑξῆς :

—Εἴχαμε πολλὲς περιπτώσεις γάμου Σιαμαίων μὲ λευκὲς γυναῖκες, ἀλλὰ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς γάμους δὲν ὑπῆρξε εὐτυχής. Οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς τῆς χώρας μας εἶνε πολὺ διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς Εὐρωπαϊκῆς ζωῆς κ' οἱ Εὐρωπαῖες σύζυγοι τῶν Σιαμαίων δὲ μποροῦν ποτὲ ν' ἀντισταθοῦν ὡς τὸ τέλος στὴν ἐπιθυμία τῆς ἐπιστροφῆς στὴν πατρίδα τους. Μὴ περιφρονῆτε τὴ φυλή σας καὶ θυμηθῆτε ὅτι οὔτε ἕνας Σιαμαῖος,οὔτε ἕνας Εὐρωπαῖος πού σέβεται τὸν ἑαυτό του ποτὲ δὲ θὰ πάρη μιὰ γυναῖκα ἄλλης φυλῆς.

* * *

Τὰ μουσικὰ ψάρια

Ὁ μικρὸς λιμὴν τοῦ Πασκαγκούλα, ποὺ βρίσκεται στὶς ὄχθες τοῦ ὁμώνυμου ποταμοῦ τῆς Πολιτείας τοῦ Μισσισιπῆ, εἶνε ὀνομαστὸς γιὰ ἕνα εἶδος ψαριῶν τὸ ὁποῖο ἀφθονεῖ στὰ νερά του. Πρόκειται περὶ ψαριῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ ἐκβάλουν μουσικὲς νότες. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι κάθε ψάρι παράγει καὶ ἀπὸ μιὰ νότα, διαφορετικὴ ὅμως ἀπὸ τῶν ἄλλων κ' ἔτσι ὅλα μαζὶ τὴ νύχτα κάνουν μιὰ πολὺ περίεργη συναυλία. Ἐπὶ πολλὰ χρόνια οἱ κάτοικοι τοῦ Πασκαγκούλα δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν ἀπὸ ποὺ προέρχονται αὐτοὶ ἦχοι καὶ μόλις τελευταῖα ἀντελήφθησαν ὅτι τοὺς παρῆγον τὰ ψάρια τοῦ ποταμοῦ. Ἔτσι μάλιστα εἶχε σχηματισθῆ κι' ὁ θρῦλος ὅτι οἱ ὄχθες τοῦ ποταμοῦ κάθε νύχτα ἐσυχνάζοντο ἀπὸ πνεύματα τὰ ὁποῖα ἄρχιζαν ἐκεῖ τοὺς διαβολικοὺς χορούς των συνοδευόμενους κι' ἀπὸ μουσική.

* * *

Ἡ πρώτη ἀγγελία

Ἡ πρώτη ἀγγελία ποὺ ἐδημοσιεύθη σ' ἐφημερίδα, κατεχωρήθη στὸν «Πολιτικὸ Ἑρμῆ» τὸ 1652 καὶ εἶταν συνταγμένη ὡς ἑξῆς : «Irenodía gratulatoria,*ἡρωϊκὸν ποίημα πρὸς τιμὴν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Λόρδου Στρατηγοῦ καὶ ἀφηγούμενον τὰς νίκας του μὲ πολὺ εὔγλωττον τρόπον. Πωλεῖται παρὰ τῷ Τζὼν Χόλντεϋ, Νέον Χρηματιστήριον, Λονδῖνον. Τυπογραφεῖον Ν. Κούρτ 1652*». Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶταν ἕνας πανηγυρικὸς σὲ στίχους, γραμμένος γιὰ τὸν Κρόμβελλ. Οἱ βιβλιοπῶλαι λοιπὸν πρῶτοι μεταχειρίστηκαν τὶς ἀγγελίες ὡς μέσο διαφημίσεως. Τὸ 1689, μία ἐφημερίδα κατεχώρησε τὴν ἔκδοση ἑνὸς μικροῦ βιβλίου τοῦ μεγάλου Μίλτωνος : «*Σκέψεις περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου τοῦ καθαρμοῦ τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν Σιμωνιστῶν. Τ. Μ.*»

Ἀπὸ τότε ἐπίσης χοονολογεῖται ἡ χρησιμοποίησις ἀγγελιῶν διὰ τὴν ἀνεύρεση χαμένων ἀντικειμένων, γιὰ τὴ ζήτηση ὑπηρετῶν, τὴν ἀγορὰ ἢ ἀλλαγὴ ἀλόγων, σκύλων κλπ.

Ὁ Ἐρανιστὴς

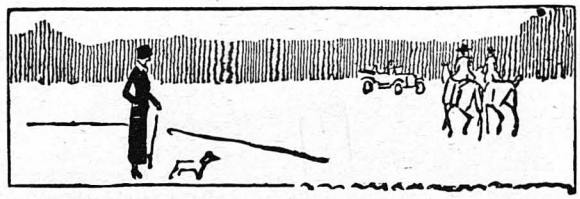

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΠΙΝΟΥΝ ΑΙΜΑ!

Ἡ νυχτερίδες «χίμαιρες». —Ὁ τρόμος τῶν ὁδοιπόρων.— Κοιμοῦνται τὴν ἡμέρα καὶ τὴ νύκτα πίνουν αἷμα. — Ἡ περιπέτεια ἑνὸς νέου ὁδοιπόρου.

Στὸ Βοτανικὸ κῆπο τῶν Παρισίων ὑπάρχει ἕνα εἶδος νυκτερίδων,οἱ ὁποῖαι λέγονται«χίμαιραι» καὶ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Ἡ νυκτερίδα εἶνε βέβαια ἕνα ἀπὸ τὰ ζῶα,τοῦ ὁποίου ἡ προσέγγιση προκαλεῖ ἀπέχθεια στὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ τί σχέση μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ κοινὴ νυχτερίδα ποὺ ἀπαντᾶται στὴν Ἑλλάδα μὲ τὶς χίμαιρες, οἱ ὁποῖες εἶνε μεγάλες σὰν κόττες κι' ὅταν ἔχουν τὰ φτερά τους ἀνοιχτὰ ἔχουνε μῆκος 60-70 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἀλλοίμονο δὲ στοὺς ὁδοιπόρους ποὺ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ σταθμεύσουν σὲ μιὰ ἐρημιὰ στὴν ὁποία ὑπάρχουν ἀπὸ τὶς νυχτερίδες αὐτές.

Ὠνομάσθησαν χίμαιρες ἀκριβῶς λόγῳ τῶν ἰδιοτήτων ποὺ ἔχουν καὶ τὶς ὁποῖες ἡ μυθολογία ἀπέδωσε στὸ φανταστικὸ ἐκεῖνο ὄν. Ἡ νυκτερίδα αὐτὴ δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο, κατὰ ἕνα διάσημον φυσιοδίφην, παρὰ μιὰ τεραστία φτερωτὴ βδέλλα ποὺ ζῇ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ χίμαιρες κυρίως εἶνε ἄφθονες στὴν Κολομβία καὶ τὸν ἰσθμὸ τοῦ Παναμᾶ !

Τὴν ἡμέραν κοιμοῦνται κατ' ἀπὸ βαθίσκιους κλάδους τῶν μεγάλων δένδρων, διαλέγοντας τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει λιγώτερο φῶς καὶ περισσότερη ἐρημία. Ἐκεῖνος ποὺ μόλις βραδυάσει θὰ ζητήσῃ ἄσυλο κατ' ἀπ' τὸ δένδρο τους θὰ κοιμηθῇ καὶ δὲ θὰ ξυπνήσῃ πιά. Σὲ διάστημα μιᾶς ὥρας ἡ νυχτερίδα, θ' ἀπομυζήσῃ ὅλο τὸ αἷμα του, ἀφήνοντας ἔπειτα τὸ σῶμα του ἄψυχο, τροφὴ στὰ ὄρνια καὶ τὰ σαρκοβόρα ζῶα.

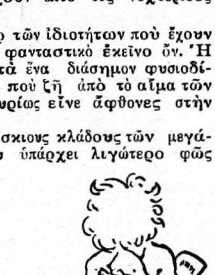

Ἅμα κουραστῇ ἀπὸ τὸ αἷμα ἡ νυχτερίδα ὑψώνεται βαρειὰ καὶ ζητάει κρυψῶνα μέσα στὰ πιὸ βαθειὰ φυλλώματα. Ἡ νυχτερίδα αὐτὴ πλάστηκε πολὺ γόνιμη ἀπὸ τὴ φύσι· γεννάει κάθε φορὰ ἕξη ὡς ἑφτὰ παιδιὰ καὶ διαλέγει τότε τὴ φωλιά της στὴ σχισμάδα κανενὸς βράχου ἀπροσίτου στὰ φείδια καὶ στὰ ἄλλα ἑρπετά, γιὰ τὰ ὁποῖα τὰ μικρὰ της εἶν' ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλίτερους μεζέδες. Ἐξῆ μῆνες μετὰ τὴ γέννησή τους τὰ νεογνά της ἔχουν τὸ μέγεθος καὶ τὶς ἰδιότητες τῶν γονέων των.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἕνας νέος Ἀμερικανὸς ὀνομαζόμενος Μοραλὲς ἐπιστρέφοντας ἔφιππος στὴν πόλη, ὕστερα ἀπὸ μακρινὴ ὁδοιπορία, νυχτώθηκε σ' ἕνα δάσος. Ἄξαφνα τὸ ἄλογό του χτυπάει σ' ἕνα δέντρο, πληγώνεται βαρειὰ κ' ὁ νέος πέρτει ἀπ' αὐτὸ ἀναίσθητος κάτω. Ὅταν συνῆλθε εἶδε πὼς εἶταν ἀδύνατο νὰ περάσῃ τὶς πολύπλοκες ἀτραποὺς τοῦ δάσους πεζὸς καὶ μὲ τόσο βαθὺ σκοτάδι. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ σταθμεύσῃ κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα.

Μάζεψε λίγα ξερὰ κλαδιά, ἄναψε φωτιὰ γιὰ νὰ ἀπομακρύνει τὰ φείδια καὶ τ' ἄλλα θηρία, σκεπάστηκε μὲ μιὰ κουβέρτα καὶ σὲ λίγο ἀπεκοιμήθη ξεχνῶντας κάθε κίνδυνο.

Ἀμέσως τρεῖς νυχτερίδες ἄρχισαν νὰ φτερουγίζουν γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Κατέβηκαν σιγά, πλησιάσαν τὸ θῦμα τους καὶ τέλος προσεκολλήθησαν ἀπάνω του. Ἡ μιὰ ἀπ' αὐτές, ἡ πιὸ μεγάλη, ἐκάθησε στὸ δεξιό του ὦμο κι' ἀφοῦ πέρασε τὸ ρύγχος της διὰ τοῦ περιλαιμίου του ἄρχισε νὰ πίνῃ τὸ αἷμα τους, ἐνῶ ἡ ἄλλες δυὸ ἀπομυζοῦσαν τὶς παλάμες του.

Καὶ ἐνῷ ἀπορροφοῦσαν μὲ τὶς γλῶσσα τους τὸ νωπὸ αἷμα, ποὺ ἔτρεχε ἄφθονο ἀπὸ τὶς πληγές,τοῦ ἔκαναν συγχρόνως μὲ τὰ φτερά τους ἀέρα γιὰ νὰ τὸν δροσίζουν καὶ συνεπῶς νὰ κάνουν τὸν ὕπνο του πιὸ εὐχάριστο καὶ διαρκῆ.

Εὐτυχῶς ἕνας ἄλλος ὁδοιπόρος μὲ τέσσερες Ἰνδοὺς ὑπηρέτες, περνοῦσε ἔφιππος τὴ νύχτα ἐκείνη ἀπὸ τὸ δάσος. Τοὺς προσέλκυσε τὸ φῶς τῆς φωτιᾶς κ' ἐτράβηξαν πρὸς αὐτήν. Ἔτσι ἔφτασαν στὸ μέρος ὅπου γινόταν τὸ φρικῶδες ἐκεῖνο δρᾶμα. Οἱ Ἰνδοὶ χωρὶς νὰ χρονοτριβοῦν ἐπέπεσαν κατὰ τῶν τριῶν νυχτερίδων, ἡ ὁποῖες βαρειὲς ἀπὸ τὸ αἷμα μόλις μποροῦσαν νὰ κινηθοῦν καὶ τὶς ἐσκότωσαν μ' ἀναμένους δαυλούς.

Ὁ Μοραλὲς μετὰ βίας κατόρθωσε ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, ἡ ἀπώλεια τοῦ αἵματος τὸν εἶχε κάνει σχεδὸν παράλυτο. Ἔδεσαν προχείρως τὶς πληγές του καὶ σ' ἕνα αὐτοσχέδιο φορεῖο τὸν μετακόμισαν στὸ πιὸ κοντινὸ σπίτι. Ὁ δυστυχισμένος αὐτὸς εἴκοσι ὁλόκληρες ἡμέρες βρισκόταν σὲ κίνδυνο καὶ πέρασε πολὺς καιρὸς ὡς ὅτου ν' ἀνακτήσῃ τὰς δυνάμεις του.